

Geen Idee Over Morgen laat zien hoe kunst kan verbinden, maar engagement is niet vrijblijvend

Intrigerende film in Nieuw Dakota. Zeker, kunst kan totaal verschillende werelden verbinden. Maar wat wordt de hoofdpersoon, de Syriër Anzo, nu beter van de aandacht?

Door: Merel Bem 8 september 2017, 02:00

Het gaat wat ver om de leden van het MG&M Collective een olijk trio te noemen, alsof ze stripfiguurtjes zijn in plaats van serieus te nemen beeldend kunstenaars. Maar wie op de tentoonstelling Home Is Where You Fit bij Nieuw Dakota in Amsterdam kijkt naar de film *Geen Idee Over Morgen* (2016-'17), zal toch af en toe grinniken om de samenwerking tussen het Israëliëse kunstenaarsduo Gil + Moti, met identieke kleding en een knotje boven op het hoofd, en de Syrische kunstenaar Mosab Anzo, die enige tijd in Nederland woont.

Niet dat het verhaal van Anzo grappig is. Hij ontvluchtte zijn geboorteland zonder zijn

familie te kunnen inlichten en voelt zich nog vaak eenzaam. Maar zijn nuchtere verteltrant, gecombineerd met de koddig knikkende knotjes van Gil + Moti en hun niet-lullen-maar-poetsen-mentaliteit blaast lucht in de film, die deels gaat over Anzo's verleden, maar ook over het vinden van een nieuw thuis met behulp van het kunstenaarschap.

Hun niet-lullen-maar-poetsen-mentaliteit blaast lucht in de film

Het is al jaren het handelsmerk van Gil + Moti: de eigen aanwezigheid in hun performance-achtige werk over identiteit en de betekenis van het individu binnen de samenleving. Samen zijn en samen dingen maken - dat is hun werk, vaak méér dan wat eruit rolt aan tastbare kunstwerken.

Zo ook in Nieuw Dakota. Er is hier van alles te zien, maar die objecten zijn niet zo interessant als de film, waarin dat proces van verbinding zoeken werd vastgelegd. Best gek, want filmtechnisch en inhoudelijk gezien valt het een en ander aan te merken op Geen Idee Over Morgen. De beelden hangen als los zand aan elkaar, er is weinig regie en weinig introductie. Waarom spreken de mannen af met Hilde de Bruijn, conservator van het Cobra Museum? En waarom wordt geen antwoord gegeven op de door haar gestelde belangrijke vraag aan Anzo: wat levert deze samenwerking jou op? Ze zegt het niet met zoveel woorden, maar dit is wat ze bedoelt en wat ook ik me tijdens het kijken enigszins cynisch afvroeg: is Anzo niet een speelbal van twee kunstenaars die 'goede sier' willen maken met een vluchteling?

Is Anzo niet een speelbal van twee kunstenaars die 'goede sier' willen maken met een vluchteling?

De film weet een deel van de twijfel weg te nemen. Dat komt door het optimisme dat eraan ten grondslag ligt. De mannen lijken alledrie overtuigd van de mooie gedachte dat het kunstenaarschap een grensoverschrijdende identiteit is, waarin ze elkaar ondanks culturele verschillen kunnen vinden. Vandaar wellicht hun interesse voor de internationale CoBRA-kunstenaars. Toch blijft de vraag van De Bruijn hangen. Hopelijk durft het MG&M Collective haar te beantwoorden in een van hun volgende performances of debatten. Engagement is immers niet vrijblijvend.

Home Is Where You Fit - MG&M Collective. T/m 8/10, Nieuw Dakota, Amsterdam.